

och 16.3 samt regeln 20.2 i 1995-års genomförandeförordning, och det meddelande som harmoniseringsbyrån skickade den 18 januari 2002, varigenom den återigen uppmanade Budvar att inkomma med ytterligare omständigheter, bevisning och argument till stöd för sin invändning. Denna skyldighet skulle fullgöras inom den frist som föreskrevs i meddelandet, det vill säga den 26 februari 2002. Bevisningen ingavs emellertid inte förrän den 21 januari 2004.

Följaktligen gjorde förstainstansrätten även fel när den kom fram till slutsatsen att artikel 76.2 i förordning nr 207/2009 inte var tillämplig vad avsåg skyldigheten att inge intyg om förnyelse, eftersom det inte var klarlagt vad som avsågs med att intyget ingavs "i rätt tid". Denna bestämmelse har således åsidosatts. Det var i själva verket klarlagt vad som avsågs med rätt tid, och överklagandenämnden skulle åtminstone ha använt sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 76.2 för att avgöra huruvida den skulle ta hänsyn till denna bevisning. Förstainstansrätten har läst överklagandenämndens beslut, i vilket anges att intyget om förnyelse inkommit i behörig tid. Åsidosättandet av artikel 76.2 grundar sig följaktligen i att överklagandenämnden inte använt sig av sitt utrymme för skönsmässig bedömning, samt att förstainstansrätten bekräftat att den inte använt sig av denna.

Förstainstansrätten har inte heller medgett att den bevisning avseende användningen, som Budvar ingett till stöd för sin invändning, inte var tillfredsställande, och hänvisade dessutom till andra varumärken än det som det angripna beslutet, och det underliggande beslut som överklagandenämnden fattat, avsåg. Förstainstansrätten har följaktligen åsidosatt artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken (EGT L 303, s. 1)

(³) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Marknadsdomstolen (Finland) den 15 juni 2009 —
Mehiläinen Oy och Suomen Terveystalo Oyj mot
Uleåborgs stad**

(Mål C-215/09)

(2009/C 193/19)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Marknadsdomstolen (Finland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Mehiläinen Oy och Suomen Terveystalo Oyj

Motpart: Uleåborgs stad

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett arrangemang genom vilket en kommunal upphandlande enhet ingår ett avtal med ett fristående, privat bolag om bildande av ett aktiebolag, i vilket kapitalet och kontrollen innehas till lika delar av de två parterna och från vilket den upphandlande enheten åtar sig att köpa företagshälsovårdstjänster till sina anställda, vid en helhetsbedömning anses omfattas av skyldigheten att genomföra ett upphandlingsförfarande på grund av att de avtal som detta innebär ska anses utgöra en upphandling av tjänster i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG (¹) av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, eller ska det anses utgöra ett bildande av ett gemensamt företag och en överlåtelse av verksamheten i ett kommunalt affärsverk, i vilket fall det nämnda direktivet och den i direktivet föreskrivna skyldigheten att genomföra ett konkurrensutsatt anbudsförfarande inte är tillämpliga?
- 2) Är det härutöver i förevarande fall av betydelse att
 - a) Uleåborgs stad i sin egenskap av kommunal upphandlande enhet har åtagit sig att mot vederlag förvärva ovannämnda tjänster under en övergångsperiod på fyra år, efter vilken den har för avsikt, enligt sitt beslut, att genomföra en ny anbudsinfordran avseende tillhandahållandet av de företagshälsovårdstjänster som den är i behov av?
 - b) omsättningen i affärsverket, som var organisatoriskt knutet till Uleåborgs stad, före arrangemanget i fråga huvudsakligen hänförde sig till andra prestationer än företagshälsovårdstjänster till stadens anställda?
 - c) det nya företaget bildas på ett sådant sätt att affärsverkets verksamhet, vilken består i tillhandahållande av företagshälsovårdstjänster till såväl stadens anställda som privata kunder, överläts såsom apportegendom till detta företag?

(¹) EGT L 134, s. 114.